

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 8Csp/20/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716206778
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Irikovská
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2016:3716206778.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňou JUDr. Annou Irikovskou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpená JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou, so sídlom Slnecná 765/3, Malinovo proti žalovanej V. R., Y.. XX. XX. XXXX, E. P. Č.. XXX, v konaní o zaplatenie 792,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 400 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

Žiadna zo strán sporu n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 792,- € spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 9.01.2011 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 29.07.2010 žalobca ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o úvere, na základe ktorej jej poskytol úver 400,- €, ktorý sa zaviazala žalovaná vrátiť spolu s poplatkom 392,- € dvanástimi mesačnými splátkami po 66,- €. Tretina poplatku tvorila úrok a dve tretiny poplatku predstavovali náklady na uzavretie a vypracovanie zmluvy o úvere. Žalovaná svoj záväzok neplnila riadne a včas, a preto sa stal splatným dňa 9.01.2011. Žalobca ďalej uviedol, že nadobudol podozrenie, že uzavretím zmluvy spáchala žalovaná trestný čin úverového podvodu, a preto podal na ňu trestné oznámenie. Okresný súd Považská Bystrica Rozsudkom sp.zn. 2T/230/2012 zo dňa 24.01.2013 uznal žalovanú vinnou z trestného činu úverového podvodu a žalobcu ako poškodeného odkázal, aby si náhradu škody, ktorá mu spôsobeným trestným činom vznikla, uplatnil v civilnom sporovom konaní. Ako dôkazy k podanej žalobe pripojil zmluvu o úvere, všeobecné podmienky poskytnutia úveru, rozsudok tunajšieho súdu č.k. 2T/230/2012-180.

2. K podanej žalobe sa žalovaná nevyjadrila, žalovaná ani nepredložila žiadne dôkazy.

3. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 14.12.2016 v neprítomnosti oboch strán, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnili. Súd vykonal dokazovanie oboznámením dôkazov, ktoré žalobca predložil spolu so žalobou a zistil z nich nasledovný skutkový a právny stav:

4. Žalobca ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o úvere, na základe ktorej jej poskytol úver 400,- €, ktorý sa zaviazala žalovaná vrátiť spolu s poplatkom 392,- € dvanástimi mesačnými splátkami po 66,- €. V zmluve je deklarované, že zmluvu uzavrela žalovaná na účely jej zamestnania. V zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov.

5. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 2T/230/2012-180 právoplatným 24.01.2013 bola žalovaná uznaná vinnou zo spáchania trestného činu úverového podvodu, ktorý spáchala tým, že dňa 29.07.2010 uzatvorila so žalobcom zmluvu o úvere č. 302000892, na základe ktorej prevzala sumu 400,- € ako poskytnutý úver, ktorý sa zaviazala splácať od 25.08.2010 v 12 mesačných splátkach po 66,- €, avšak tieto splátky nespĺcala, nemala finančné prostriedky na splácanie úveru, nakoľko zo svojich príjmov nedokázala splácať ani splatné záväzky voči ďalším jej veriteľom, ktoré v žiadosti o úver zamlčala, pričom až od 18.04.2011 spláca čiastočne úver zrážkami zo mzdy, čím spôsobila spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. škodu vo výške 400,- €.

6. Iné dôkazy predložené neboli.

7. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

8. Podľa ust. §420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

9. Podľa ust. §442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

10. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že žalovaná dňa 29.07.2010 spáchala trestný čin úverového podvodu, ktorého sa dopustila tým, že predstierala, že uzavrela úverovú zmluvu so žalobcom, hoci na splácanie úveru nemala finančné prostriedky. Pokiaľ žalovaná nemala finančné prostriedky na splácanie úveru, je nesporné, že na strane žalovanej absentovala vážnosť vôle uzavrieť zmluvu o úvere, pretože zo zmluvy o úvere nevyplýva len povinnosť žalobcu vyplatiť istinu, ale aj povinnosť žalovanej istinu vrátiť. Pokiaľ žalovaná už v čase „uzavretia“ zmluvy nemala finančné prostriedky, aby vrátila vyplatenú istinu, je zrejmé, že neplánovala splniť svoje zmluvné povinnosti, preto súd ustálil, že pri uzatváraní zmluvy absentovala vážnosť vôle na strane žalovanej, preto podľa názoru súdu je takýto úkon podľa ust. § 37 Občianskeho zákonníka neplatný.

11. Žalobca sa domáhal nahradenia škody, ktorá mu vznikla trestným činom. Táto škoda podľa žalobcu pozostávala z istiny 400,- €, ktorú žalobca žalovanej požičal a z príslušenstva 392,- €, pričom toto príslušenstvo by bolo možné považovať za ušlý zisk žalobcu. V úverovej zmluve je uvedené, že žalovanej bol poskytnutý úver na výkon zamestnania, čo by mohlo nasvedčovať tomu, že sa nejedná o úver spotrebiteľský, na ktorý sú prísnejšie kritériá pri posudzovaní platnosti zmluvy o úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, že uvedený účel poskytnutia úveru sa zhoduje s reálnym účelom a bezpečným preukázaním tejto skutočnosti pritom nemôže byť len všeobecný údaj v uzavretej zmluve o poskytnutí úveru na výkon zamestnania, ktorý je neurčitý a neposkytuje odpoveď na otázku, aké je povolanie žalovanej a aký konkrétny súvis malo s týmto povolaním či zamestnaním žalovanej uzavretie príslušnej zmluvy. Je teda zrejmé, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá musí mať všetky náležitosti spotrebiteľskej zmluvy. V danom prípade však v zmluve (aj keď je neplatná z dôvodu nedostatku vôle), nie je uvedená výška RPMN, ako jeden zo základných atribútov zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo má za následok, že zmluva, pokiaľ by aj bola uzatvorená platne, by bola považovaná za bezúročnú a bez poplatkov. Preto aj za situácie, ak by súd nekonštatoval neplatnosť zmluvy, žalobcovi by nevznikol nárok na úroky a poplatky z tejto zmluvy vyplývajúce, teda na príslušenstvo. Z uvedeného dôvodu súd žalobu v časti uplatneného príslušenstva, teda ušlého zisku, zamietol.

12. Žalobca žiadal priznať aj úrok z omeškania. No zmluva nebola platne dojednaná, teda nemožno považovať za riadne dojednaný ani termín konečnej splatnosti úveru. V takomto prípade sa považuje za deň splatnosti záväzku deň, ktorý určí veriteľ - žalobca. Žalobca požaduje úrok z omeškania od 9.01.2011, no nepreukázal, že by vyzval žalovanú, aby mu k uvedenému dňu peniaze vrátila. Žalobca vlastne vôbec nepreukázal, že by žalovanú k úhrade dlžnej sumy vyzval, a preto sa žalovaná ani nemohla dostať voči nemu do omeškania, a preto súd žalobu v časti uplatneného úroku z omeškania zamietol.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 C.s.p. s poukazom na pomerný úspech oboch strán v spore, ktorý je približne rovnaký, preto súd ani jednej zo strán nepriznal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1, 2 C.s.p. v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Náležitnosťou podania urobeného v prebiehajúcom konaní je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.